EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2010.7.13
KOM(2010) 378 galutinis

2010/0209 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl bendrovių viduje perkeliamų trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų

{SEK(2010) 884}
{SEK(2010) 885}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1) Pasiūlymo aplinkybės

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Šis pasiūlymas yra ES pastangų parengti visapusišką imigracijos politiką dalis. 2004 m. lapkričio mėn. Hagos programoje pripažinta, kad „teisėta migracija bus ypač svarbi stiprinant žiniomis paremtą ekonomiką Europoje, skatinant ekonomikos plėtrą ir tuo prisidedant prie Lisabonos strategijos įgyvendinimo“ ir Komisija buvo paraginta pateikti teisėtos migracijos politikos planą, „į kurį būtų įtraukta priėmimo tvarka, sudaranti sąlygas nedelsiant reaguoti į svyruojančius migruojančios darbo jėgos poreikius darbo rinkoje“.

Vėliau parengtame 2005 m. gruodžio mėn. Komisijos komunikate „Teisėtos migracijos politikos planas“ (COM (2005) 669) numatyta 2007–2009 m. priimti penkis įstatymo galią turinčių aktų dėl darbo jėgos imigracijos pasiūlymus, įskaitant pasiūlymą dėl direktyvos dėl bendrovių viduje perkeliamų asmenų.

2008 m. spalio 15 ir 16 d. Europos Vadovų tarybos priimtu Europos imigracijos ir prieglobsčio paktu pažymimas Europos Sąjungos ir jos valstybių narių įsipareigojimas vykdyti sąžiningą, veiksmingą ir nuoseklią politiką, susijusią su migracijos keliamais uždaviniais ir jos teikiamomis galimybėmis.

2009 m. gruodžio 10 ir 11 d. Europos Vadovų Tarybos priimtoje Stokholmo programoje pripažįstama, kad darbo jėgos imigracija gali padėti didinti konkurencingumą ir ekonominį gyvybingumą ir kad svarbių demografinių problemų, su kuriomis ES susidurs ateityje, kai padidės darbo jėgos poreikis, aplinkybėmis lanksti imigracijos politika ilgainiui sudarys palankias sąlygas ES ekonominiam vystymuisi ir rezultatams. Todėl ji ragina Komisiją ir Tarybą toliau įgyvendinti 2005 m. teisėtos migracijos politikos planą.

Pasiūlymai dėl aukštos kvalifikacijos darbuotojų („ES mėlynoji kortelė“) ir dėl bendrosios pagrindų direktyvos pateikti 2007 m. spalio mėn.[1] Pirmąjį iš šių pasiūlymų Taryba priėmė 2009 m. gegužės 25 d.; dėl antrojo dabar vyksta Europos Parlamento ir Tarybos derybos.

Atsižvelgiant į sunkumus, su kuriais dėl taisyklių sudėtingumo ir įvairovės susiduria verslo bendrovės, šios direktyvos tikslas pirmiausia yra palengvinti įgūdžių perkėlimą bendrovių viduje tiek nukreiptą į ES, tiek ES viduje, siekiant skatinti ES ekonomikos konkurencingumą ir papildyti kitas priemones, kurių imasi ES, kad pasiektų 2020 m. ES strategijos tikslus. Jos konkretus tikslas – veiksmingai ir greitai reaguoti į tarptautinių bendrovių filialų ir patronuojamųjų įmonių vadovaujančių ir kvalifikuotų darbuotojų poreikį nustatant skaidrias ir suderintas šios kategorijos darbuotojų priėmimo sąlygas, sudarant patrauklesnes bendrovių viduje perkeliamų asmenų ir jų šeimos narių laikino buvimo sąlygas ir skatinant veiksmingesnį perkeltų asmenų paskirstymą ir perskirstymą tarp ES subjektų. Jei šio tikslo būtų pasiekta, tai taip pat padėtų įvykdyti ES tarptautinius prekybos įsipareigojimus, įskaitant konkrečias taisykles, susijusias su bendrovių viduje perkeliamais asmenimis. Tokio tarptautinio judumo skatinimui reikia sąžiningos konkurencijos ir pagarbos darbuotojų teisėms, įskaitant bendrovių viduje perkeliamų asmenų saugaus teisinio statuso kūrimą.

[1] COM (2007) 637 ir 638, 2007 10 23.

- **Bendrosios aplinkybės**

Dėl verslo globalizavimo, intensyvėjančios tarptautinės prekybos, augančių ir plintančių tarptautinių bendrovių ir vykdomos daugelio sektorių restruktūrizacijos ir konsolidavimo pastaraisiais metais dar svarbesnis tapo tarptautinių bendrovių filialų ir patronuojamųjų įmonių vadovaujančių ir techninių darbuotojų, laikinai perkeliamų į kitus bendrovės padalinius trumpoms užduotims atlikti, judumas. Labai svarbu, kad verslas sugebėtų greičiau reaguoti į naujus uždavinius, perduoti būsimiems vadovams praktinę patirtį ir suderinti kvalifikacinius reikalavimus visose šalyse, kuriose veikia bendrovė. Darbo organizavimo pokyčiai ir darbuotojų paskirstymas bendrovių viduje taip pat reikalauja didesnio judumo.

Tačiau šiuo metu tam tikri veiksniai riboja tarptautinių bendrovių galimybes kilnoti asmenis bendrovių viduje. Daug tarptautinių bendrovių, norėjusių perkelti savo personalą, susidūrė su nelankstumo problema ir apribojimais, įskaitant tai, jog daugelyje ES valstybių narių nėra aiškaus konkretaus reglamentavimo, reikalavimų sudėtingumu, sąnaudomis, vizų arba darbo leidimų išdavimo vėlavimais ir netikrumu dėl taisyklių ir tvarkos. Be to, labai skiriasi valstybių narių sąlygos, susijusios su priėmimu ir šeimos teisių apribojimais.

- **Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos**

Galiojantis ES teisės aktas, kuriuo sprendžiamas paslaugų teikimui bendrovių viduje perkeliamų asmenų priėmimo klausimas, yra 1994 m. Tarybos rezoliucija dėl apribojimų, susijusių su trečiųjų šalių piliečių priėmimu valstybių narių teritorijoje įsidarbinimo tikslu[2], priimta pagal EB sutarties K.1 straipsnį. Joje nustatytos šios kategorijos migrantų priėmimui taikomos apibrėžtys ir principai.

1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje taip pat susijusi su dabartiniu pasiūlymu, nes jos 1 straipsnio 4 dalyje teigiama, kad „ne Bendrijoje įsisteigusioms įmonėms negali būti taikomos palankesnės sąlygos už tas, kurios taikomos valstybės narės teritorijoje įsisteigusioms įmonėms“. Todėl šiuo pasiūlymu užtikrinama, kad nebūtų teikiamas konkurencinis pranašumas ne valstybėse narėse įsisteigusioms įmonėms, komandiruojančioms darbuotojus į valstybes nares, kad jie teiktų paslaugas įmonių viduje.

ES-25 įsipareigojimai pagal Bendrąjį susitarimą dėl prekybos paslaugomis (GATS)[3] suteikia galimybę perkelti asmenis bendrovių viduje paslaugų sektoriuje ir teikiant paslaugas, paprastai neatliekant ekonominių poreikių tyrimo, ilgiausiai trejiems metams (vadovams ir specialistams) arba vieneriems metams (aukštąjį išsilavinimą turintiems stažuotojams), jeigu jie atitinka nustatytus reikalavimus, pvz., įmonėje jau turi būti dirbę vienerius metus. Į 2002 m. sudarytą ES ir Čilės asociacijos susitarimą ir 2008 m. sudarytą ekonominės partnerystės susitarimą (EPS) su CARIFORUM šalimis taip pat įtrauktos nuostatos dėl asmenų perkėlimo bendrovių viduje, kurios pagrįstos GATS nustatytais įpareigojimais. Pagal GATS ir dvišalius susitarimus prisiimti prekybos įsipareigojimai neapima visų atvykimo, apsigyvenimo ir darbo sąlygų.

2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą nustatomos sąlygos, kuriomis galima naudotis šia teise. Dabartiniu pasiūlymu siekiama daugiau nei minėta direktyva, nes juo numatomos palankesnės šeimos susijungimo sąlygos.

---

2 OL C 274, 1996 9 19, p. 3.

3 2006 m. gruodžio 18 d. PPO dokumentai S/L/286 ir S/C/W/273, 1 priedas.

Trečiųjų šalių piliečiams skirtų leidimų gyventi forma nustatyta Reglamentu (EB) Nr. 1030/2002 ir taikoma šiam pasiūlymui.

2005 m. spalio 12 d. Tarybos direktyva 2005/71/EB dėl konkrečios įleidimo trečiųjų šalių piliečiams atvykti mokslinių tyrimų tikslais tvarkos nustatytos trečiųjų šalių mokslininkų priėmimo valstybėse narėse sąlygos, kad jie galėtų vykdyti mokslinių tyrimų projektus pagal susitarimus dėl priėmimo, sudarytus su konkrečios valstybės narės akredituotomis mokslinių tyrimų organizacijomis. Kadangi dviejų teisės aktų taikymo sritys gali sutapti ir siekiant išsaugoti aiškias trečiųjų šalių mokslininkams taikomas taisykles, dabartiniu pasiūlymu aiškiai nustatoma, kad jis netaikomas trečiųjų šalių piliečiams, kurie teikia prašymus leisti gyventi valstybėje narėje kaip mokslininkai pagal Direktyvą 2005/71/EB, kad vykdytų mokslinių tyrimų projektą.

Be to, 2007 m. spalio 23 d. pateiktame pagrindų direktyvos pasiūlyme[4] (COM (2007) 638) numatytos dvi išimtys: asmenims, atvykstantiems į valstybę narę pagal įsipareigojimus, prisiimtus tarptautiniu susitarimu, kuriuo palengvinamas tam tikrų kategorijų su prekyba ir investicijomis susijusių fizinių asmenų atvykimas ir laikinas apsigyvenimas; ir trečiųjų šalių piliečiams, kurie komandiruojami, neatsižvelgiant į tai, ar įmonė, kurioje jie dirba, įsisteigusi valstybėje narėje ar ne valstybėje narėje. Todėl bendrovės viduje perkeliamiems asmenims, deleguojamiems pagal darbo sutartį su trečiosios šalies įmone, kurie atvyksta į valstybę narę pagal pirmiau minėtus įsipareigojimus, šis teisės aktas netaikomas ir jiems atitinkamai taikomos konkrečios su šiais klausimais susijusios nuostatos.

Mėlynosios kortelės direktyvoje, kaip ir pagrindų direktyvoje, numatyta ta pati išimtis, susijusi su asmenimis, kuriems taikomi šie prekybos susitarimai. Be to, prašymą teikiantys asmenys privalo pateikti darbo sutartį. Todėl šis teisės aktas netaikomas bendrovės viduje perkeliamiems asmenims.

- **Suderinamumas su kitomis ES politikos sritimis ir tikslais**

Priemonės, kuriomis siekiama pritraukti aukštos kvalifikacijos trečiųjų šalių piliečius, pvz., tarptautinių bendrovių pagrindinius darbuotojus, yra platesnės 2020 m. ES strategijos dalis; šia strategija siekiama, kad Sąjunga taptų žiniomis ir inovacijomis grindžiama ekonomika, būtų mažinama bendrovėms tenkanti administracinė našta, o darbo jėgos pasiūla geriau atitiktų paklausą. Siekis palengvinti asmenų perkėlimą bendrovės viduje taip pat yra ir ES prekybos politikos tikslas.

Šis pasiūlymas atitinka pagrindinių teisių reikalavimus, ypač nustatytus Pagrindinių teisių chartijos 15, 21 ir 31 straipsniuose (sąžiningos ir vienodos sąlygos), 12 straipsnyje (asociacijų laisvė ir laisvė jungtis į sąjungas), 34 (socialinė apsauga) ir 7 (teisė į privatų ir šeimos gyvenimą) straipsniuose, nes juo pripažįstamas ir saugomas vienodų sąlygų, sudaromų bendrovės viduje perkeliamiems asmenims, principas ir į jį įtrauktos procedūrinės garantijos ir teisė į šeiminį gyvenimą.

Asmens duomenys, kuriuos valdžios institucijos turi tvarkyti įgyvendindamos šį pasiūlymą, turės būti tvarkomi remiantis Direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis.

---

[4] Direktyvos, kuria nustatoma bendra trečiųjų šalių piliečių prašymų leisti gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo tvarka ir bendros taisyklės, taikomos iš trečiųjų šalių atvykusiems darbuotojams, teisėtai gyvenantiems valstybėje narėje, pasiūlymas.

2) Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis ir poveikio vertinimas

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų metodai, pagrindiniai tiriamieji sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

Viešos konsultacijos vyko paskelbus Žaliąją knygą dėl ES pozicijos ekonominės migracijos valdymo klausimu, įskaitant 2005 m. birželio 14 d. viešąjį svarstymą.

Konsultacijos buvo tęsiamos organizuojant seminarus ir praktinius mokomuosius renginius. Su valstybėmis narėmis konsultuotasi Komisijos Imigracijos ir prieglobsčio komitete. Atliekant išorės tyrimą, užsakytą poveikio vertinimui pagrįsti, vyko tolesnės konsultacijos su pagrindinėmis suinteresuotosiomis šalimis naudojant klausimynus ir rengiant apklausas.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos atsižvelgta

Per viešas konsultacijas atsiųstų 130 atsiliepimų analizė parodė, kad iš esmės pritariama ES ekonominės imigracijos politikai, nors esama svarbių skirtumų tarp požiūrių, kurių turėtų būti laikomasi, ir galutinio rezultato, kurio tikimasi. Kitas aiškus raginimas buvo pasiūlyti paprastus, nebiurokratinius ir lanksčius sprendimus. Kadangi daugelis valstybių narių nepritarė horizontaliajam metodui, Komisijos manymu, tinkamesnis sektorinis metodas, nes jis geriau patenkintų lankstumo poreikius.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Apsvarstytos šios galimybės:

1 galimybė. Status quo. Esami pokyčiai valstybėse narėse tęstųsi remiantis galiojančiais teisės aktais. Tačiau tai reikštų, kad visa ES nebūtų patraukli įmonėms ir bendrovėms, nes jos vis dar patirtų sunkumų optimaliai naudodamos savo žmogiškuosius išteklius esant vis didėjančiam aukštą kvalifikaciją turinčių vidinių žmogiškųjų išteklių poreikiui.

2 galimybė. Direktyva dėl bendrovių viduje perkeliamų asmenų atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų. ES teisės aktais būtų apibrėžti bendrovės viduje perkeliami asmenys: tiek einantys konkrečias pareigas tarptautinėse bendrovėse, kaip numatyta GATS priedų sąrašuose, tiek pagrindiniai darbuotojai, išskiriami pagal atlyginimą ir kvalifikacinius reikalavimus, kaip numatyta Mėlynosios kortelės direktyvoje. Joje taip pat būtų nustatyti vienodi atvykimo kriterijai, bendros teisės, ilgiausia buvimo trukmė ir nuostatos, susijusios su tam tikromis socialinėmis ir ekonominėmis teisėmis. Šia galimybe būtų sukurta skaidresnė teisinė aplinka. Tačiau vis dar skirsis įvairių valstybių narių procedūrinės ir šeimos teisių taisyklės, o judumo ES nebūtų numatyta.

3 galimybė. Direktyva dėl bendrovių viduje perkeliamų asmenų judumo ES. Be į 2 galimybę įtrauktų aspektų, būtų numatyta nuostatų, kuriomis bendrovės viduje perkeliamiems asmenims būtų leidžiama judėti ES ir dirbti keliose bendrovėse, įsisteigusiose skirtingose valstybėse narėse. Tačiau nebūtų užtikrintas greitas ir paprastas asmens perkėlimas iš trečiosios šalies į ES bendroves; taip pat nebūtų sprendžiami šeimos klausimai.

4 galimybė. Direktyva, kuria palengvinamas šeimos susijungimas ir sutuoktinių galimybės įsidarbinti. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB, šeimos susijungimas nepriklausytų nuo teisės nuolat gyventi įgijimo ir nuo to, ar bendrovės viduje perkeliamam asmeniui nustatyta minimali gyvenimo šalyje trukmė. Šeimos nariams leidimai gyventi būtų suteikiami sparčiau, o galimybės įsidarbinti atžvilgiu valstybėms narėms nebūtų leidžiama taikyti 12 mėnesių apribojimo laikotarpio. Todėl bendrovės galės lengviau sudominti darbuotojus persikėlimo bendrovės viduje galimybėmis. Tačiau sutuoktinių teisė dirbti gali prieštarauti ES pirmenybės principui, nustatytam Stojimo aktuose.

5 galimybė. Direktyva, kuria nustatoma bendra priėmimo tvarka. Būtų išduodamas vienas dokumentas, kurio turėtojui, kaip bendrovės viduje perkeliamam asmeniui būtų leidžiama dirbti ir gyventi valstybės narės teritorijoje. Kartu būtų nustatyta ilgiausia prašymų nagrinėjimo trukmė (pvz., 1 mėnuo). Ši galimybė gerokai pagerintų gebėjimą lengvai ir greitai perkelti pagrindinius darbuotojus ir sumažintų bendrovių viduje perkeliamų asmenų pritraukimo trukmę ir sąnaudas.

6 galimybė. Valstybių narių tarpusavio ryšiai, koordinavimas ir bendradarbiavimas. Ši priemonė tam tikru mastu leistų visoje ES suderinti nacionalinę praktiką, susijusią su bendrovių viduje perkeliamais trečiųjų šalių piliečiais, ir sukurti labiau suderintą teisinį pagrindą. Tačiau tikėtina, kad poveikis bus nedidelis, jei priemonės nebus privalomos.

Lyginant galimybes ir jų poveikį, pirmenybė teikiama 2, 3, 4 ir 5 galimybių deriniui. Suderinta bendrovių viduje perkeliamų asmenų apibrėžtis, suderintos atvykimo ir buvimo sąlygos, socialinių ir ekonominių teisių užtikrinimo nuostatos (2 galimybė), judumas ES viduje (3 galimybė), didesnės šeimos teisės (4 galimybė, partneriams neteikiant galimybių dalyvauti darbo rinkoje) ir pagreitinta tvarka (5 galimybė) leis geriau paskirstyti bendrovių viduje perkeliamus darbuotojus trečiojoje šalyje ir ES subjektuose, o ES taps patrauklesnė trečiųjų šalių pilietybę turintiems pagrindiniams tarptautinių bendrovių darbuotojams ir kartu bus užtikrintos apsaugos nuo nesąžiningos konkurencijos garantijos.

3) Teisiniai pasiūlymo aspektai

- **Siūlomų veiksmų santrauka**

Pasiūlymu nustatoma skaidri supaprastinta bendrovių viduje perkeliamų asmenų priėmimo tvarka, pagrįsta bendra apibrėžtimi ir suderintais kriterijais: perkeliamas asmuo turi eiti vadovo pareigas, turi būti specialistas arba aukštąjį mokslą baigęs stažuotojas, kaip nustatyta ES įsipareigojimuose pagal GATS; asmuo toje pačioje bendrovių grupėje turi būti išdirbęs bent 12 mėnesių, jei to reikalauja valstybė narė; turi būti teikiamas paskyrimo raštas, kuriuo patvirtinama, kad trečiosios šalies pilietis perkeliamas į priimantįjį subjektą; rašte taip pat nurodomas darbuotojo atlyginimas. Darbo rinkos tyrimas neatliekamas, nebent ši sąlyga prieštarautų Sąjungos pirmenybės principui, nustatytam Stojimo aktų atitinkamose nuostatose. Numatytas specialus aukštąjį išsilavinimą turintiems stažuotojams taikomas reglamentavimas. Priimamiems bendrovių viduje perkeliamiems asmenims būtų išduodamas specialus leidimas gyventi (su žyma „Bendrovės viduje perkeliamas asmuo“), kuriuo jiems būtų leidžiama vykdyti užduotį įvairiuose tai pačiai tarptautinei bendrovei priklausančiuose subjektuose, įskaitant, tam tikromis sąlygomis, subjektus, įsikūrusius kitose valstybėse narėse. Šiuo leidimu jiems taip pat bus sudarytos palankios šeimos susijungimo sąlygos pirmojoje valstybėje narėje.

4) Teisinis pagrindas

Šis pasiūlymas susijęs su trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygomis ir reikiamų leidimų išdavimo tvarka. Jame taip pat nustatytos sąlygos, pagal kurias trečiosios šalies pilietis gali apsigyventi antrojoje valstybėje narėje. Todėl tinkamas teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 79 straipsnio 2 dalies a ir b punktai.

5) Subsidiarumo principas

Kai pasiūlymas nepriklauso išimtinei Sąjungos kompetencijai, taikomas subsidiarumo principas. Šio pasiūlymo tikslų valstybės narės negali pasiekti tinkamai dėl šių priežasčių.

- ES lygmeniu bendrovių viduje perkeliamiems asmenims sudaromos sąlygos kartu su tokį judumą reglamentuojančiomis sąlygomis ir procedūromis yra svarbūs visos ES patrauklumui ir lemia tai, kiek tarptautinės bendrovės nusprendžia plėtoti verslą arba investuoti į tam tikrą sritį.

- Tarptautinėms bendrovėms didelį susirūpinimą kelia nelanksčios bendrovių viduje perkeliamų asmenų (užsienio piliečių) perkėlimas iš vienos Europos buveinės į kitą. Vienintelis būdas pašalinti šias nelanksčias sąlygas – imtis veiksmų ES lygmeniu.

- Bendras teisinis pagrindas, kuriuo būtų sudarytos bendros bendrovių viduje perkeliamų asmenų priėmimo sąlygos, įskaitant socialines ir ekonomines teises, užkirstų kelią nesąžiningai konkurencijai.

- Dideli valstybių narių atvykimo procedūrų ir laikino gyvenimo teisių skirtumai gali sutrukdyti vienodai vykdyti tarptautinius įsipareigojimus, kuriuos ES ir jos valstybės narės prisiėmė PPO derybose.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

6) Proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių.

Pasirinkta priemonė yra direktyva, kuria valstybėms narėms suteikiama pakankamai daug jos įgyvendinimo lankstumo.

Tokiam veiksmui direktyva yra tinkama priemonė, nes ja nustatomi privalomi minimalūs standartai ir kartu valstybės narės gali laisvai rinktis šių principų įgyvendinimo jų nacionalinės teisės sistemose formą ir metodą ir bendrąsias aplinkybes. Neįpareigojančių priemonių poveikis būtų pernelyg ribotas, kadangi galimi bendrovių viduje perkeliami asmenys ir juos priimančios ES bendrovės ir toliau susidurtų su įvairiomis skirtingomis priėmimo taisyklėmis.

Ši priemonė apribojama tuo, kas būtina minėtam tikslui pasiekti. Siūlomos taisyklės susijusios su priėmimo sąlygomis, procedūra ir leidimu, taip pat su bendrovių viduje perkeliamų asmenų teisėmis, įskaitant judumą ES viduje; tai sritys, kurios yra bendros imigracijos politikos sudedamosios dalys pagal Sutarties 79 straipsnį. Valstybėms narėms tenkanti administracinė našta, susijusi su teisės aktų pakeitimu (specialių asmenų perkėlimo bendrovių viduje normų sukūrimas) ir bendradarbiavimu, būtų palyginti nedidelė, kadangi bendrovių viduje perkeliamų asmenų kategorija jau išskirta su prekyba susijusiuose teisės aktuose, o šią naštą kompensuotų didelė nauda, teikiama geresnių galimybių lengvai perkelti darbuotojus bendrovės viduje iš vienos valstybės narės į kitą.

7) Poveikis biudžetui

Pasiūlymas neturi poveikio ES biudžetui.

8) Papildoma informacija

- **Persvarstymo, keitimo, laikino galiojimo sąlyga**

Į pasiūlymą įtraukta persvarstymo sąlyga.

- **Atitikties lentelė**

Valstybės narės Komisijai privalo pateikti nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

9) Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

1 straipsnis

Šis pasiūlymas yra dalis ES pastangų sukurti visapusišką imigracijos politiką, įskaitant bendras ekonominės migracijos taisykles. Ji turi du konkrečius tikslus. Pirmas tikslas – sukurti specialią atvykimo ir apsigyvenimo procedūrą ir valstybių narių leidimų gyventi trečiųjų šalių piliečiams, teikiantiems prašymus apsigyventi ES dėl perkėlimo bendrovių viduje, išdavimo standartus (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 79 straipsnio 2 dalies a punktas). Antrasis tikslas yra taikant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 79 straipsnio 2 dalies b punktą apibrėžti teises, kurias turi trečiųjų šalių piliečiai, pagal šį pasiūlymą teisėtai gyvenantys vienoje valstybėje narėje, ir nustatyti sąlygas, kuriomis jie gali apsigyventi kitose valstybėse narėse.

2 straipsnis

Pasiūlymas netaikomas ES piliečiams ir jų šeimos nariams, įskaitant tuos, kurių teisę dirbti konkrečioje valstybėje narėje riboja pereinamojo laikotarpio priemonės. Ši direktyva taikoma tik trečiųjų šalių piliečiams, gyvenantiems už valstybės narės teritorijos ribų ir teikiantiems prašymą leisti atvykti į valstybės narės teritoriją dėl perkėlimo bendrovės viduje.

Kadangi 2005 m. spalio 12 d. Direktyvos 2005/71/EB dėl konkrečios įleidimo trečiųjų šalių piliečiams atvykti mokslinių tyrimų tikslais tvarkos ir šio teisės akto taikymo sritys gali sutapti, šiuo straipsniu nustatoma, kad direktyva netaikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie teikia prašymus apsigyventi valstybėje narėje kaip mokslininkai pagal Direktyvą 2005/71, kad vykdytų mokslinių tyrimų projektą. Ši direktyva taip pat netaikoma asmenims, turintiems laisvo judėjimo teisę, tapačią ES piliečių teisei, arba dirbantiems trečiojoje šalyje įsisteigusioje įmonėje, taip pat trečiųjų šalių piliečiams, komandiruotiems valstybėje narėje įsisteigusių įmonių, kad teiktų paslaugas pagal Sutarties 56 straipsnį ir 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje.

3 ir 4 straipsniai

Pasiūlyme apibrėžiama „bendrovės viduje perkeliamo asmens“ sąvoka. Ši apibrėžtis grindžiama konkrečiais ES-25 įsipareigojimais pagal GATS ir dvišalius prekybos susitarimus. Jos pagrindiniai aspektai:

- tarptautinės bendrovės, įskaitant vieno arba daugiau subjektų, įsisteigusių už valstybės narės teritorijos ribų, ir vieno arba daugiau subjektų, įsisteigusių valstybėse narėse (priimantieji subjektai), buvimas;

- trečiosios šalies piliečio laikinas komandiravimas iš trečiojoje šalyje esančios bendrovės, su kuria šis trečiosios šalies pilietis sudaręs darbo sutartį, į ES įsisteigusį subjektą, priklausantį tai pačiai įmonių grupei. Šis perkėlimas nebūtinai turi vykti paslaugų sektoriuje arba teikiant paslaugą; jis gali būti vykdomas iš trečiosios šalies, kuri nėra prekybos susitarimo šalis: todėl šios direktyvos taikymo sritis yra platesnė nei numatoma prekybos susitarimais.

Šiame straipsnyje taip pat apibrėžiamos „vadovo“, „specialisto“ ir „aukštąjį išsilavinimą turinčio stažuotojo“ sąvokos. Dabartinės apibrėžtys grindžiamos ES įsipareigojimų sąrašu pagal GATS, nes šios apibrėžtys valstybėms narėms jau žinomos. Be to, pateikta „aukštąjį išsilavinimą turinčio stažuotojo“ apibrėžtis, siekiant išaiškinti, jog mokymo tikslas – parengti perkeliamąjį asmenį vadovaujamoms pareigoms.

Kitos apibrėžtys susijusios su galiojančiais ES teisės aktais, pvz., Tarybos direktyva 2003/86/EB arba Tarybos direktyva 2009/38/EB.

Šiais straipsniais valstybėms narėms leidžiama išsaugoti arba nustatyti trečiųjų šalių piliečiams palankesnes nuostatas, su sąlyga, kad jos yra palankesnės asmenims, kuriems jos taikomos. Pavyzdžiui, valstybės narės gali pageidauti taikyti palankesnę tvarką arba su šeimos nariais susijusias nuostatas.

5 straipsnis

Šiame straipsnyje išdėstytos šiam pasiūlymui būdingos sąlygos, kurias turi atitikti prašymus teikiantys asmenys.

Turi būti pateikta įrodymų, kad perkėlimas vyksta tarp tos pačios įmonių grupės subjektų.

Kadangi priėmimą lemia paklausa, turi būti pateiktas dokumentas, kuriame būtų apibūdinti asmeniui keliami uždaviniai ir jam mokamas atlyginimas, kurie turi atitikti Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnyje nustatytas sąlygas. Paprastai tai įforminama paskyrimo raštu. Šiuo dokumentu nurodoma paskyrimo vieta arba vietos ir paskyrimo trukmė; juo taip pat patvirtinama, kad perkeliamas asmuo priimančiajame subjekte eis vadovo, specialisto pareigas arba bus aukštąjį išsilavinimą turintis stažuotojas. Šis reglamentavimas skirtas pagrindiniam personalui, kaip paprastai apibrėžiama ES prekybos įsipareigojimuose, nes jie kartu atneša naujų technologijų ir inovacijų arba įvairiose vietovėse skleidžia verslo kultūrą ir padeda pradėti veiklą besiformuojančiose rinkose, ir taip didinamas ES verslo konkurencingumas. Valstybės narės turi galimybę reikalauti, kad asmuo toje pačioje įmonių grupėje būtų išdirbęs 12 mėnesių – taip užtikrinama, kad bendrovės viduje perkeliamo asmens įgūdžiai konkrečiai susiję su priimančiojo subjekto veikla ir atitinka ES prekybos įsipareigojimus. Kadangi reglamentavimas konkrečiai taikomas laikinai migracijai, prašymą teikiantis asmuo turi pateikti įrodymų, kad pasibaigus užduoties laikui trečiosios šalies pilietis galės grįžti į tai pačiai grupei priklausantį trečiojoje šalyje įsisteigusį padalinį.

Trečiosios šalies pilietis turi atitikti sąlygas, pagal nacionalinę teisę nustatytas ES piliečiams verstis reglamentuojama profesija, nurodyta paskyrimo rašte; nereglamentuojamos profesijos atveju pateiktinas dokumentas, kuriame būtų išdėstytas profesinės kvalifikacijos aprašas (paprastai – gyvenimo aprašymas). Aukštąjį išsilavinimą turinčio stažuotojo atveju, prašymą

teikiantis asmuo turėtų pateikti reikiamos kvalifikacijos, įgytos aukštojo mokslo įstaigoje, įrodymus, kaip nustatyta ES prekybos įsipareigojimuose.

Be to, trečiųjų šalių piliečiai, teikiantys prašymą juos priimti kaip aukštąjį išsilavinimą turinčius stažuotojus privalo pateikti dokumentus, įrodančius, kad jiems bus surengtas tikras mokymas ir jie nedirbs kaip paprasti darbuotojai. Todėl reikalaujama pateikti mokymo susitarimą, į kurį būtų įtraukta mokymo programa, jos trukmė ir sąlygos, kuriomis stažuotojams bus vadovaujama pagal šią programą.

Kad būtų paprasčiau atlikti patikrinimus, jeigu asmuo perkeliamas į keletą vietovių skirtingose valstybėse narėse, prašymą teikiantis asmuo privalo informuoti nepagrindinių priimančiųjų subjektų valstybių kompetentingas institucijas.

Darbo rinkos tyrimo atlikti nereikia, nes šis kriterijus prieštarautų tokių bendrovių viduje perkeliamų kvalifikuotų asmenų priėmimo skaidraus, supaprastinto reglamentavimo sukūrimo tikslui. Be to, tų bendrovių viduje perkeliamų asmenų, kuriems jie taikomi, atžvilgiu ši sąlyga prieštarautų ES įsipareigojimams pagal GATS ir dvišalius susitarimus. Kadangi pirminė teisė viršesnė, toms valstybėms narėms, kurios naujosioms valstybėms narėms nustatė pereinamąjį laikotarpį, privaloma vadovautis ES pirmenybės principu.

6, 7 ir 8 straipsniai

Šiuo pasiūlymu nesukuriama priėmimo teisė, nes šia direktyva nepažeidžiama valstybių narių teisė nustatyti priimamų trečiųjų šalių piliečių, atvykstančių į jų teritoriją dėl perkėlimo bendrovių viduje, skaičių. Tačiau šiomis teisėmis turėtų būti naudojamasi laikantis įsipareigojimų pagal tarptautinius susitarimus, kuriais palengvinamas tam tikrų kategorijų fizinių asmenų, susijusių su prekyba ir investicijomis, atvykimas ir laikinas apsigyvenimas.

Šiomis nuostatomis nustatomi privalomi ir galimi pagrindai netenkinti prašymo (taip pat atšaukti leidimą arba jo nepratęsti), pirmiausia todėl, kad neatitinkama kriterijų ir dėl darbdaviui taikomų sankcijų, susijusių su nedeklaruotu darbu arba neteisėtu darbu pagal 2009 m. birželio 18 d. direktyvą 2009/52/EB dėl sankcijų, ir kvotos. Jeigu nesilaikoma 5 straipsnyje nustatytų sąlygų, valstybės narės nustato atitinkamas sankcijas, pvz., finansines sankcijas priimančiajam subjektui, kuris traukiamas atsakomybėn.

9, 10, 11, ir 12 straipsniai

Prašymus teikiantys asmenys, kurie atitinka kriterijus, gaus specialų leidimą gyventi, kurio turėtojui leidžiama dirbti kaip bendrovės viduje perkeliamam asmeniui 14 straipsnyje nustatytomis sąlygomis. Nereikalaujama jokio papildomo darbo leidimo. Valstybės narės turi paskirti kompetentingas institucijas, kurios priimtų prašymus ir išduotų leidimus. Šis paskyrimas negali pažeisti kitų nacionalinių valdžios institucijų funkcijų ir kompetencijos, susijusių su prašymų svarstymu ir sprendimų dėl jų priėmimu. Be to, šiuo paskyrimu priimti prašymus ir išduoti leidimus neturėtų būti užkertamas kelias valstybėms narėms paskirti kitas valdžios institucijas (pvz., konsulines įstaigas), kurioms trečiųjų šalių piliečiai arba priimantieji subjektai galėtų teikti prašymus ir kurios galėtų išduoti leidimus.

Leidimo gyventi trukmės ribos: treji metai vadovams ir specialistams ir vieneri metai aukštąjį išsilavinimą turintiems stažuotojams. Prašymams tvarkyti suteikiamas trumpas (30 dienų) laikotarpis, numatytos įvairios procedūrinės garantijos, įskaitant galimybę teisme apskųsti prašymo atmetimą ir reikalavimą, kad valdžios institucijos motyvuotų tokius sprendimus. Turi būti teikiama informacija dėl atvykimo sąlygų, įskaitant darbo sąlygas.

Šiuo tikslu pripažintoms įmonių grupėms galėtų būti nustatyta pagreitinta tvarka.

13 ir 14 straipsniai

Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, palyginti su komandiruojamais darbuotojais, kuriems taikoma Direktyva 96/71, su darbo sąlygomis susijusios bendrovių viduje perkeliamiems asmenims suteiktos teisės suderinamos su teisėmis, kuriomis jau naudojasi komandiruojami darbuotojai. Šiuo straipsniu taip pat nustatomos sritys, kuriose turi būti pripažįstamos vienodos sąlygos. Kadangi asmens perkėlimas bendrovės viduje yra laikinas reiškinys, vienodas požiūris, susijęs su švietimu ir profesiniu mokymu, socialiniu būstu ir įdarbinimo tarnybų teikiamomis konsultavimo paslaugomis, laikomas nesvarbiu. Toliau taikomi galiojantys dvišaliai susitarimai, ypač socialinės apsaugos srityje. Judumo tarp valstybių narių atveju paprastai taikomas Reglamentas (EB) Nr. 859/2003. Bendrovės viduje perkeliamam asmeniui teikiamu leidimu gyventi leidžiama dirbti (laikantis tam tikrų sąlygų) visuose tai pačiai įmonių grupei priklausančiuose subjektuose.

15 straipsnis

Šiame straipsnyje pateiktos nuo Direktyvos 2003/86 leidžiančios nukrypti nuostatos, kurios laikomos būtinomis siekiant sukurti patrauklų reglamentavimą bendrovių viduje perkeliamiems asmenims, ir vadovaujamasi kitais pagrindais nei direktyvoje dėl šeimos susijungimo, kuri yra priemonė trečiųjų šalių piliečių, kurie galėtų pagrįstai tapti nuolatiniais gyventojais, integracijai skatinti. Laikantis panašaus valstybėse narėse ir kitose šalyse jau galiojančio reglamentavimo, straipsniu nustatomas šeimos susijungimas nedelsiant pirmojoje valstybėje, kurioje apsigyvenama. Šiuo tikslu jame taip pat nustatyta, kad galimos nacionalinės integracijos priemonės gali būti taikomos tik tuomet, kai šeimos nariai yra atvykę į ES teritoriją.

16 straipsnis

Šiuo straipsniu nustatomas bendrovių viduje perkeliamų asmenų geografinis judumas ir juo sudaromos sąlygos dirbti skirtinguose tos pačios tarptautinės bendrovės subjektuose, įsikūrusiuose skirtingose valstybėse narėse, ir jos klientų įmonėse. Atitinkamai trečiosios šalies piliečiui, priimtam kaip bendrovės viduje perkeliamam asmeniui, gali būti leista dalį užduoties vykdyti tos pačios grupės padalinyje, įsikūrusiame kitoje valstybėje narėje, remiantis pirmuoju išduotu leidimu gyventi ir papildomu dokumentu, kuriame įvardyti įmonių grupės padaliniai, kuriuose jam leidžiama dirbti. Antrajai valstybei narei turi būti pranešta apie pagrindines šio judumo sąlygas. Jeigu darbo trukmė viršija dvylika mėnesių, ši valstybė gali pareikalauti leidimo gyventi, bet negali reikalauti, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo išvyktų iš jos teritorijos tam, kad pateiktų prašymus.

17, 18, 19, 20, 21 ir 22 straipsniai

Nustatytos įprastinės nuostatos, susijusios su įgyvendinimu, metine statistika ir nacionalinėmis ryšių palaikymo tarnybomis.

2010/0209 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl bendrovių viduje perkeliamų trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 79 straipsnio 2 dalies a ir b punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[5],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę[6],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) Siekiant palaipsniui sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, Sutartyje numatomos priemonės, kurias reikia priimti imigracijos srityje ir kurios yra teisingos trečiųjų šalių piliečių atžvilgiu.

(2) Sutartyje nustatyta, kad Sąjunga turi plėtoti bendrą imigracijos politiką, kurios tikslas – užtikrinti, kad visais etapais migracijos srautai būtų veiksmingai valdomi, o su teisėtai valstybėse narėse gyvenančiais trečiųjų šalių piliečiais būtų elgiamasi teisingai. Šiuo tikslu Europos Parlamentas ir Taryba turėtų priimti priemones dėl atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų ir valstybės narės išduodamų ilgalaikių vizų ir leidimų gyventi standartus, taip pat suformuluoti valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių teisių apibrėžtį, įskaitant sąlygas, nustatytas laisvei judėti ir apsigyventi kitose valstybėse narėse.

(3) Komisijos komunikatu „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“[7] nustatyti tikslai Sąjungai tapti žiniomis ir inovacijomis grindžiama ekonomika, mažinti bendrovėms tenkančią administracinę naštą ir siekti darbo jėgos pasiūlos ir paklausos pusiausvyros. Priemonės, palengvinančios vadovų, specialistų arba aukštąjį išsilavinimą turinčių stažuotojų (trečiųjų šalių piliečių) atvykimą į

---

5 OL C […], […], p. […].
6 OL C […], […], p. […].
7 COM (2010) 2020.

Europos Sąjungą juos perkeliant bendrovės viduje, turėtų būti svarstomos šiomis platesnėmis aplinkybėmis.

(4) 2009 m. gruodžio 10 ir 11 d. Europos Vadovų Tarybos posėdyje priimtoje Stokholmo programoje pripažįstama, kad darbo jėgos imigracija gali padėti didinti konkurencingumą ir ekonominį gyvybingumą ir kad dėl svarbių demografinių problemų, su kuriomis Sąjunga susidurs ateityje, kai padidės darbo jėgos poreikis, lanksti imigracijos politika ilgainiui sudarys palankias sąlygas Sąjungos ekonominiam vystymuisi ir rezultatams. Todėl ji ragina Komisiją ir Tarybą toliau įgyvendinti 2005 m. teisėtos migracijos politikos planą[8].

(5) Dėl verslo globalizavimo, intensyvėjančios prekybos, augančių ir plintančių tarptautinių bendrovių pastaruoju metu padažnėjo tarptautinių bendrovių filialų ir patronuojamųjų bendrovių vadovų ir techninių darbuotojų, laikinai perkeliamų į kitus padalinius trumpoms užduotims atlikti, judumas.

(6) Dėl šio pagrindinio personalo perkėlimo bendrovių viduje priimančios bendrovės įgyja įgūdžių ir žinių, inovacijų ir didesnių ekonominių galimybių, tai Europoje skatina žinių ekonomikos plėtrą ir kartu aktyvina investicijų srautus visoje Sąjungoje. Gerai valdomas darbuotojų perkėlimas iš trečiųjų šalių taip pat gali padėti palengvinti darbuotojų perkėlimą iš Sąjungos į trečiųjų šalių bendroves ir sudaryti Sąjungai sąlygas įgyti tvirtesnę poziciją jos santykiuose su tarptautiniais partneriais. Palengvinant asmenų perkėlimą bendrovių viduje tarptautinėms grupėms sudaromos sąlygos optimaliai panaudoti savo žmogiškuosius išteklius.

(7) Šia direktyva nustatomos taisyklės taip pat yra naudingos migrantų kilmės šalims, nes laikina migracija skatina įgūdžių, žinių, technologijų ir praktinės patirties perdavimą.

(8) Ši direktyva turėtų būti taikoma nepažeidžiant Sąjungos pirmenybės principo, kiek tai susiję su galimybe patekti į valstybių narių darbo rinką, kaip nustatyta atitinkamose Stojimo aktų nuostatose. Remiantis šiuo principu valstybės narės bet kuriuo laikotarpiu, kai taikomos nacionalinės arba pagal dvišalius susitarimus priimtos priemonės, pirmenybę patekti į darbo rinką teikia valstybių narių, o ne trečiųjų šalių piliečiams.

(9) Šia direktyva sukuriama skaidri ir supaprastinta bendrovių viduje perkeliamų asmenų priėmimo tvarka, grindžiama bendromis apibrėžtimis ir suderintais kriterijais.

(10) Šioje direktyvoje „bendrovių viduje perkeliamų asmenų“ sąvoka apima vadovus, specialistus ir stažuotojus, turinčius aukštąjį išsilavinimą. Jų apibrėžtis grindžiama konkrečiais Sąjungos įsipareigojimais pagal Bendrąjį susitarimą dėl prekybos paslaugomis[9] (GATS) ir dvišalius prekybos susitarimus. Pagal Bendrąjį susitarimą dėl prekybos paslaugomis prisiimti įsipareigojimai neapima atvykimo, buvimo ir darbo sąlygų. Todėl šie įsipareigojimai papildomi šia direktyva ir ji palengvina jų įgyvendinimą. Tačiau šios direktyvos apimama asmenų perkėlimo bendrovių viduje taikymo sritis yra platesnė, nei numatyta prekybos įsipareigojimuose, nes perkėlimas nebūtinai vykdomas paslaugų srityje, o asmuo gali būti perkeliamas iš trečiosios šalies, kuri nėra prekybos susitarimo šalis.

---

8 COM (2005) 669.

9 2006 m. gruodžio 18 d. PPO dokumentai S/L/286 ir S/C/W/273, 1 priedas.

(11) Bendrovių viduje perkeliamiems asmenims turėtų būti sudaromos tokios pačios darbo sąlygos kaip komandiruojamiems darbuotojams, kurių darbdavys įsisteigęs Europos Sąjungos teritorijoje, kaip numatyta 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje[10]. Šio reikalavimo tikslas – apsaugoti darbuotojus ir garantuoti valstybėse narėse įsisteigusių įmonių ir trečiosiose šalyse įsisteigusių įmonių sąžiningą konkurenciją, nes tuo užtikrinama, kad pastarosios negalėtų naudotis žemesniais darbo standartais, kad įgytų konkurencinį pranašumą.

(12) Valstybės narės gali reikalauti, kad asmuo toje pačioje įmonių grupėje būtų išdirbęs bent 12 mėnesių iki perkėlimo, kad būtų užtikrinta, jog bendrovės viduje perkeliamo asmens įgūdžiai būtų konkrečiai susiję su priimančiojo subjekto veikla.

(13) Kadangi perkėlimas bendrovės viduje yra laikina migracija, prašymą teikiantis asmuo turi pateikti įrodymų, kad pasibaigus užduoties laikui trečiosios šalies pilietis galės būti perkeltas atgal į tai pačiai grupei priklausantį trečiojoje šalyje įsisteigusį subjektą. Įrodymai gali būti atitinkamos nuostatos pagal darbo sutartį. Turėtų būti pateikiamas paskyrimo raštas, kuriame turi būti įrodymų, kad vadovas arba specialistas – trečiosios šalies pilietis – turi profesinę kvalifikaciją, kurios reikia valstybėje narėje, kurioje jis priimamas, kad eitų pareigas arba verstųsi reglamentuojama profesija.

(14) Trečiųjų šalių piliečiai, teikiantys prašymus būti priimti kaip aukštąjį išsilavinimą turintys stažuotojai, turi pateikti reikiamos kvalifikacijos, įgytos aukštojo mokslo įstaigoje, įrodymus, t. y. diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialiai įgytos kvalifikacijos įrodymą, liudijantį, kad po vidurinės mokyklos baigimo sėkmingai įvykdyta aukštojo mokslo programa, kurios mažiausia trukmė – treji metai. Be to, jie privalo pateikti mokymo susitarimą, įskaitant mokymo programos aprašą, jos trukmę ir sąlygas, kuriomis stažuotojams bus vadovaujama, patvirtinančius, kad jie iš tiesų vyksta mokytis ir nebus naudojami kaip įprastiniai darbuotojai.

(15) Darbo rinkos tyrimas neatliekamas, nebent ši sąlyga prieštarautų Sąjungos pirmenybės principui, nustatytam Stojimo aktų atitinkamose nuostatose, nes šis kriterijus prieštarautų bendrovių viduje perkeliamų asmenų priėmimo skaidraus, supaprastinto reglamentavimo sukūrimo tikslui.

(16) Kad būtų paprasčiau atlikti patikrinimus, jeigu asmuo perkeliamas į keletą vietovių skirtingose valstybėse narėse, prašymą teikiantis asmuo privalo valstybių narių, kuriose įsikūrę nepagrindiniai priimantys subjektai, kompetentingoms institucijoms pateikti susijusią informaciją.

(17) Šia direktyva neturėtų būti pažeidžiama valstybių narių teisė nustatyti priimamų trečiųjų šalių piliečių, atvykstančių į jų teritoriją dėl perkėlimo bendrovių viduje, skaičių ir teisė nesuteikti leidimų gyventi įsidarbinimo tikslu apskritai arba tam tikrų profesijų, ekonomikos sektorių arba regionų atžvilgiu.

(18) Valstybės narės turėtų nustatyti atitinkamas nuobaudas, pvz., pinigines nuobaudas, kurios būtų taikomos, jeigu nesilaikoma šioje direktyvoje nustatytų sąlygų. Nuobaudos gali būti skiriamos priimančiajam subjektui.

---

[10] OL L 18, 1997 1 21, p. 1.

(19) Nustatyta viena tvarka, kai išduodamas vienas bendras dokumentas, kuris būtų kartu ir leidimas gyventi, ir darbo leidimas, turėtų padėti supaprastinti taisykles, dabar galiojančias valstybėse narėse.

(20) Šiuo tikslu pripažintoms įmonių grupėms galėtų būti nustatyta pagreitinta tvarka. Įmonių grupės būtų pripažįstamos remiantis objektyviais kriterijais, kuriuos valstybės narės skelbtų viešai ir kurie užtikrintų vienodas sąlygas prašymus teikiantiems asmenims. Pripažinimas ilgiausiai galiotų trejus metus, nes kriterijus reikia reguliariai peržiūrėti. Toks pripažinimas teikiamas tik toms tarptautinėms bendrovėms, kurios pateikia įrodymų, kad gali laikytis savo įsipareigojimų ir pateikia informaciją apie numatomus perkėlimus bendrovių viduje. Bet koks didesnis pasikeitimas, dėl kurio keistųsi bendrovės galimybė laikytis šių įsipareigojimų ir bet kokia papildoma informacija apie būsimuosius perkėlimus turėtų būti nedelsiant perduodama atitinkamai institucijai. Turi būti numatytos tinkamos sankcijos, pvz., finansinės sankcijos, galimybė atšaukti pripažinimą ir atsisakymas ateityje patenkinti prašymus dėl leidimų.

(21) Valstybei narei nusprendus priimti trečiosios šalies pilietį, atitinkantį šioje direktyvoje nustatytus kriterijus, trečiosios šalies pilietis turi gauti specialių leidimą gyventi (bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimas), kurio turėtojui leidžiama tam tikromis sąlygomis vykdyti savo užduotį įvairiuose subjektuose, priklausančiuose tai pačiai tarptautinei bendrovei, įskaitant subjektus, įsikūrusius kitoje valstybėje narėje.

(22) Ši direktyva neturėtų daryti poveikį paslaugų teikimo sąlygoms pagal Sutarties 56 straipsnį. Ypač ši direktyva neturėtų daryti įtakos įsidarbinimo sąlygoms, kurios pagal Direktyvą 96/71/EB taikomos valstybėje narėje įsisteigusios įstaigos komandiruojamiems darbuotojams, kad šie teiktų paslaugas kitos valstybės narės teritorijoje. Ši direktyva netaikoma trečiųjų šalių piliečiams, komandiruojamiems įmonių, įsisteigusių valstybėse narėse, paslaugų teikimo tikslu pagal Direktyvą 96/71/EB. Todėl trečiųjų šalių piliečiai, turintys bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimą, negali pasiremti 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje. Ši direktyva neturėtų sudaryti trečiojoje šalyje įsisteigusioms įmonėms palankesnių sąlygų nei valstybėse narėse įsisteigusioms įmonėms, kaip numatyta Direktyvos 96/71/EB 1 straipsnio 4 dalyje.

(23) Pagal nacionalinę teisę turi būti sudarytos vienodos sąlygos, susijusios su socialinio draudimo sritimis, nurodytomis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 3 straipsnyje[11]. Šia direktyva nepažeidžiamos į dvišalius susitarimus įtrauktos nuostatos; socialinio draudimo teisės, suteiktos bendrovių viduje perkeliamiems asmenims pagal valstybės narės, priimančios šį asmenį, ir jo kilmės šalies sudarytą dvišalį susitarimą gali būti platesnės, palyginti su socialinio draudimo teisėmis, kurios būtų suteiktos perkeliamam asmeniui pagal nacionalinę teisę. Šia direktyva neturėtų būti suteikiama daugiau teisių nei numatyta galiojančiuose Sąjungos teisės aktuose socialinio draudimo srityje trečiųjų šalių piliečiams, kurie susiję su daugiau nei viena valstybe nare.

[11] OL L 166, 2004 4 30, p. 1.

(24) Kad šia direktyva nustatytos konkrečios taisyklės būtų patrauklesnės ir kad jos užtikrintų visą numatytą naudą Sąjungoje plėtojamo verslo konkurencingumui, bendrovių viduje perkeliamiems trečiųjų šalių piliečiams turėtų būti sudaromos palankios šeimos susijungimo sąlygos valstybėje narėje, kuri pirma suteikia leidimą gyventi remdamasi šia direktyva. Ši teisė iš tiesų pašalintų svarbią kliūtį, su kuria susiduria potencialūs bendrovės viduje perkeliami asmenys sutikdami vykdyti užduotį. Siekiant išsaugoti šeimos vientisumą, šeimos nariams turi būti sudaromos sąlygos susijungti su bendrovės viduje perkeliamu asmeniu laikantis sąlygų, nustatytų tokios valstybės narės teisės.

(25) Ši direktyva neturėtų būti taikoma trečiųjų šalių piliečiams, teikiantiems prašymą apsigyventi valstybėje narėje kaip mokslininkai, kad vykdytų mokslinių tyrimų projektą, kadangi jiems taikoma 2005 m. spalio 12 d. Tarybos direktyva 2005/71/EB dėl konkrečios įleidimo trečiųjų šalių piliečiams atvykti mokslinių tyrimų tikslais tvarkos[12].

(26) Kadangi tikslų – sukurti specialią priėmimo tvarką ir priimti atvykimo ir apsigyvenimo sąlygas, skirtas bendrovių viduje perkeliamiems trečiųjų šalių piliečiams – valstybės narės negali tinkamai pasiekti ir kadangi dėl veiksmo masto bei poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina minėtiems tikslams pasiekti.

(27) Šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie pirmiausia yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

(28) [Pagal Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, 1 ir 2 straipsnius ir nepažeidžiant to protokolo 4 straipsnio, šios valstybės narės nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra joms privaloma ar taikoma.]

(29) Remdamasi prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsniais, Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji jai nėra privaloma ar taikoma,

[12] OL L 289, 2005 11 3, p. 15.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis
Objektas

Šia direktyva nustatoma:

a) trečiųjų šalių piliečių ir jų šeimos narių atvykimo ir apsigyvenimo valstybių narių teritorijoje ilgesniam nei trijų mėnesių laikotarpiui sąlygos šių piliečių perkėlimo bendrovių viduje atveju;

b) a punkte nurodytų trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo ilgesniam nei trijų mėnesių laikotarpiui kitose valstybėse narėse nei valstybė narė, kuri pirma, remdamasi šia direktyva, išduoda trečiosios šalies piliečiui leidimą gyventi, sąlygos.

2 straipsnis
Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma trečiųjų šalių piliečiams, gyvenantiems už valstybės narės teritorijos ribų ir teikiantiems prašymą leisti atvykti į valstybės narės teritoriją dėl perkėlimo bendrovės viduje.

2. Ši direktyva netaikoma:

   a) trečiųjų šalių piliečiams, kurie prašo suteikti teisę apsigyventi valstybėje narėje kaip mokslininkai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2005/71/EB, kad galėtų vykdyti mokslinių tyrimų projektą;

   b) trečiųjų šalių piliečiams, kurie pagal Sąjungos bei jos valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimus naudojasi tokia pačia laisvo judėjimo teise, kaip ir Sąjungos piliečiai, arba kurie yra įsidarbinę įmonėje, įsisteigusioje tose trečiosiose šalyse;

   c) trečiųjų šalių piliečiams, vykdantiems veiklą kitoje valstybėje narėje įsisteigusių bendrovių vardu paslaugų teikimo sistemoje, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 straipsnyje, įskaitant asmenis, komandiruojamus valstybėje narėje įsisteigusios įmonės, paslaugų teikimo sistemoje, kaip numatyta Direktyvoje 96/71/EB.

3 straipsnis
Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

a) trečiosios šalies pilietis – asmuo, kuris nėra Sąjungos pilietis, apibrėžtas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnio 1 dalyje;

b) perkėlimas bendrovės viduje – trečiosios šalies piliečio laikinas komandiravimas iš įmonės, įsisteigusios už valstybės narės teritorijos ribų, su kuria trečiosios šalies pilietį sieja darbo sutartis, į įmonei arba tai pačiai įmonių grupei priklausantį subjektą, įsisteigusį valstybės narės teritorijoje;

c) bendrovės viduje perkeliamas asmuo – bet kuris bendrovės viduje perkeliamas trečiosios šalies pilietis;

d) priimantysis subjektas – valstybės narės teritorijoje įsisteigęs subjektas, nesvarbu, kokios teisinės formos, į kurį perkeliamas trečiosios šalies pilietis;

e) vadovas – asmuo, einantis aukštas pareigas ir iš esmės vadovaujantis priimančiajam subjektui; jo veiklą prižiūri arba esminius nurodymus duoda direktorių valdyba, akcininkai arba jiems lygiavertis subjektas; į tokio asmens pareigas įeina: vadovavimas priimančiajam subjektui arba priimančiojo subjekto padaliniui, kitų prižiūrinčių darbuotojų, specialistų arba vadovaujančių darbuotojų veiklos priežiūra ir kontrolė, asmuo įgaliotas asmeniškai samdyti ir atleisti arba rekomenduoti samdyti, atleisti darbuotojus arba atlikti kitus su personalo valdymu susijusius veiksmus;

f) specialistas – asmuo, turintis labai gerų, konkrečių priimančiajam subjektui būtinų dalykinių žinių; atsižvelgiama ne tik į žinias, kurios yra konkrečiai susijusios su priimančiuoju subjektu, bet taip pat ir į tai, ar asmuo turi aukštą kvalifikaciją, susijusią su darbu arba prekyba, kuriems reikia specifinių techninių žinių;

g) aukštąjį išsilavinimą turintis stažuotojas – aukštojo mokslo kvalifikaciją įgijęs asmuo, kuris yra perkeliamas, kad patobulintų savo žinias ir įgytų daugiau patirties bendrovėje ruošdamasis joje eiti vadovaujamas pareigas;

h) aukštojo mokslo kvalifikacija – diplomas, pažymėjimas ar kitas oficialią kvalifikaciją liudijantis įrodymas, išduotas kompetentingos institucijos, kuriuo liudijama, kad sėkmingai baigta mažiausiai trejų metų trukmės aukštojo mokslo programa, kurią studijuoti priimama baigus vidurinę mokyklą, t. y. kursai, kuriuos rengia švietimo įstaiga, valstybės, kurioje ji įsikūrusi, yra pripažinta aukštojo mokslo įstaiga;

i) šeimos nariai – trečiųjų šalių piliečiai, kaip nurodyta Tarybos direktyvos 2003/86/EB[13] 4 straipsnio 1 dalyje;

[13] OL L 251, 2003 10 3, p. 12.

j) bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimas – bet koks leidimas su žyma „bendrovės viduje perkeliamas asmuo“, kuriuo jo turėtojui leidžiama gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje laikantis šios direktyvos sąlygų;

k) viena prašymų pateikimo procedūra – procedūra, pagal kurią, remiantis vienu prašymu dėl leidimo trečiosios šalies piliečiui apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje, priimamas sprendimas dėl prašymo;

l) įmonių grupė – šioje direktyvoje dvi arba daugiau įmonių, pagal nacionalinę teisę susijusios taip: viena įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai valdo didžiąją dalį kitos įmonės akcinio kapitalo arba kontroliuoja didžiąją dalį balsų, susijusių su tos įmonės išleistu akciniu kapitalu, arba gali paskirti daugiau kaip pusę tos įmonės administracinio, vadovaujančio arba prižiūrinčio personalo;

m) pirmoji valstybė narė – valstybė narė, kuri, remdamasi šia direktyva, pirma suteikia trečiosios šalies piliečiui leidimą gyventi;

n) visuotinai taikomas kolektyvinis susitarimas – kolektyvinis susitarimas, kurio turi laikytis visos atitinkamos profesinės ir pramonės šakos įmonės geografinėje vietovėje. Jei nėra sistemos, pagal kurią kolektyviniai susitarimai gali būti pripažįstami visuotinai taikomi, valstybės narės, jeigu taip nusprendžia, gali vadovautis kolektyviniais susitarimais, kurie paprastai taikomi visoms panašioms atitinkamos profesinės ir pramonės šakos įmonėms geografinėje vietovėje, ir (arba) kolektyviniais susitarimais, kuriuos nacionaliniu lygmeniu yra sudarę pagrindinės darbdavių ir darbuotojų organizacijos ir kurie taikomi visoje šalies teritorijoje.

4 straipsnis
Palankesnės nuostatos

1. Ši direktyva taikoma nepažeidžiant palankesnių nuostatų, nustatytų:

   a) Sąjungos teisėje, įskaitant dvišalius ir daugiašalius susitarimus, sudarytus Sąjungos ir jos valstybių narių ir vienos ar keleto trečiųjų šalių;

   b) dvišaliuose ar daugiašaliuose susitarimuose, sudarytuose vienos ar daugiau valstybių narių ir vienos ar daugiau trečiųjų šalių.

2. Ši direktyva neturi įtakos valstybių narių teisei priimti arba toliau taikyti palankesnes nuostatas asmenims, kuriems ji yra taikoma, kiek tai susiję su 3 straipsnio i punktu, 12, 14 ir 15 straipsniais.

II SKYRIUS
PRIĖMIMO SĄLYGOS

5 straipsnis
Priėmimo kriterijai

1. Nepažeidžiant 10 straipsnio trečiosios šalis pilietis, teikiantis prašymą jį priimti pagal šios direktyvos sąlygas:

a) pateikia įrodymus, kad priimantysis subjektas ir trečiojoje šalyje įsisteigusi įmonė priklauso tai pačiai įmonei arba įmonių grupei;

b) pateikia įrodymus, kad jis dirbo toje pačioje įmonių grupėje mažiausiai 12 mėnesių iki pat numatomo perkėlimo bendrovės viduje dienos, jei to reikalaujama pagal nacionalinę teisę, ir kad baigęs vykdyti užduotį jis galės būti perkeltas atgal į tai įmonių grupei priklausantį subjektą, įsisteigusį trečiojoje šalyje;

c) pateikia darbdavio paskyrimo raštą, kuriame:

i) nurodyta perkėlimo trukmė ir atitinkamos valstybės narės priimančiojo subjekto arba subjektų buveinės vieta;

ii) pateikiami įrodymai, kad jis eis atitinkamos valstybės narės priimančiojo subjekto arba subjektų vadovo arba specialisto pareigas arba bus aukštąjį išsilavinimą turintis stažuotojas;

iii) nurodytas perkėlimo metu mokėtinas atlyginimas;

d) pateikia įrodymus, kad jis turi profesinę kvalifikaciją, kurios reikia valstybėje narėje, kurioje jis priimamas eiti vadovo arba specialisto pareigas arba, aukštąjį išsilavinimą turinčių stažuotojų atveju, kad turi reikiamą kvalifikaciją, įgytą aukštojo mokslo įstaigoje;

e) pateikia dokumentus, įrodančius, kad jis atitinka sąlygas, nustatytas nacionalinėje teisėje Sąjungos piliečiams, kad jie galėtų verstis reglamentuojama profesija, kurios srityje dirbs perkeliamas asmuo;

f) pateikia galiojantį kelionės dokumentą, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje, ir prireikus prašymą išduoti vizą arba pateikia vizą;

g) nepažeidžiant galiojančių dvišalių susitarimų pateikia įrodymus, kad turi arba, jei taip nustatyta nacionalinėje teisėje, kad kreipėsi sveikatos draudimo, dengiančio visą riziką, kurią paprastai dengia tos valstybės narės piliečių draudimas, tais laikotarpiais, kai toks draudimas ir atitinkama teisė gauti išmokas, siejami su darbo sutartimi ar teikiami dėl to, jog tokia darbo sutartis turima, nenumatyti;

h) nelaikomas keliančiu grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai.

2. Valstybės narės reikalauja, kad būtų laikomasi visų teisinių sąlygų, nustatytų įstatymuose, kituose teisės aktuose ir (arba) visuotinai taikomuose kolektyviniuose susitarimuose, taikomuose komandiruojamiems darbuotojams panašiomis aplinkybėmis atitinkamose profesinėse srityse, kiek tai susiję su perkėlimo metu mokamu atlyginimu.

Jei nėra sistemos, pagal kurią kolektyviniai susitarimai gali būti skelbiami visuotinai taikomi, valstybės narės, jeigu taip nusprendžia, gali vadovautis kolektyviniais susitarimais, kurie paprastai taikomi visoms panašioms atitinkamos profesinės ir pramonės šakos įmonėms geografinėje vietovėje, ir (arba) kolektyviniais

susitarimais, kuriuos nacionaliniu lygmeniu yra sudarę daugiausia atstovų turinčios darbdavių ir darbuotojų organizacijos ir kurie taikomi visoje šalies teritorijoje.

3. Be įrodymų, nurodytų 1 ir 2 dalyse, trečiosios šalies pilietis, teikiantis prašymą priimti jį kaip aukštąjį išsilavinimą turintį stažuotoją, pateikia mokymo susitarimą, į kurį įtrauktas mokymo programos aprašas, programos trukmė ir sąlygos, kuriomis prašymą teikiamam asmeniui bus vadovaujama programos metu.

4. Jeigu perkėlimas susijęs su keletu skirtingose valstybėse narėse įsikūrusių subjektų, trečiosios šalies pilietis, teikiantis prašymą jį priimti šios direktyvos sąlygomis, pateikia įrodymus, susijusius su pranešimu pagal 16 straipsnio 1 dalies b punktą.

5. Apie bet kokį pasikeitimą, darantį poveikį priėmimo sąlygoms, nustatytoms šiame straipsnyje, pranešama susijusios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

6 straipsnis
Atmetimo pagrindai

1. Valstybės narės atmeta prašymą, jeigu nesilaikoma 5 straipsnyje nustatytų sąlygų, arba pateikti dokumentai gauti apgaule, yra suklastoti arba padirbti.

2. Valstybės narės gali atmesti prašymą, jei darbdaviui arba priimančiajam subjektui pagal nacionalinės teisės aktus buvo taikytos sankcijos dėl nedeklaruoto darbo ir (arba) neteisėto įdarbinimo.

3. Valstybės narės gali atmesti prašymą, remdamosi leidimų atvykti trečiųjų šalių piliečiams skaičiumi.

4. Jeigu perkėlimas susijęs su keliose valstybėse narėse įsikūrusiais subjektais, valstybė narė, kuriai pateikiamas prašymas, apriboja leidimo geografinį galiojimą, nurodydama valstybes nares, kurios atitinka 5 straipsnio reikalavimus.

7 straipsnis
Leidimo panaikinimas arba galiojimo nepratęsimas

1. Valstybės narės panaikina bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimą arba atsisako jį atnaujinti tokiais atvejais:

   a) kai jis buvo gautas apgaule, yra suklastotas arba padirbtas,

   arba

   b) kai leidimo turėtojas gyvena kitais tikslais, nei išduotas leidimas gyventi.

2. Valstybės narės gali panaikinti bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimą arba atsisako jį atnaujinti tokiais atvejais:

   a) kai netenkinamos arba nebetenkinamos 5 straipsnyje nustatytos sąlygos,

   arba

   b) dėl viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos priežasčių.

8 straipsnis
Nuobaudos

Valstybės narės gali priimančiąją šalį patraukti atsakomybėn ir nustatyti nuobaudas, jeigu nesilaikoma priėmimo sąlygų. Šios nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

III SKYRIUS
PROCEDŪRA IR LEIDIMAS

9 straipsnis
Galimybė susipažinti su informacija

Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad būtų galima susipažinti su informacija apie atvykimą ir apsigyvenimą, įskaitant teises, ir visus būtinus įrodomuosius dokumentus, kurių reikia teikiant prašymą.

10 straipsnis
Prašymai dėl priėmimo

1. Valstybės narės nusprendžia, ar prašymą turi pateikti trečiosios šalies pilietis ar priimantysis subjektas.

2. Prašymas svarstomas ir nagrinėjamas tik su sąlyga, kad atitinkamas trečiosios šalies pilietis gyvena ne tos valstybės, kurioje jis pageidauja būti priimtas, teritorijoje.

3. Prašymas teikiamas valstybės narės, kurioje daugiausiai vyks su perkėlimu bendrovės viduje susijusi veikla, valdžios institucijoms.

4. Valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją, kuri priima prašymus ir išduoda bendrovės viduje perkeliamų asmenų leidimus.

5. Prašymas teikiamas laikantis vienos prašymų teikimo procedūros.

6. Atitinkama valstybė narė trečiosios šalies piliečiams, kurių prašymai dėl priėmimo buvo patenkinti, suteikia visas galimybes gauti reikalingą vizą.

7. Valstybės narės, vadovaudamosi savo nacionaline teise arba administracine praktika, šiuo tikslu pripažintoms įmonių grupėms gali nustatyti supaprastintą tvarką.

Pripažinimas teikiamas ilgiausiai trejiems metams, remiantis:

a) informacija, susijusia su įmonių grupės finansine padėtimi, kuria siekiama užtikrinti, kad bendrovės viduje perkeliamam asmeniui bus garantuojamas reikiamas atlyginimo dydis ir teisės, numatytos 14 straipsnyje;

b) įrodymais, kad laikytasi su ankstesniais perkėlimais susijusių priėmimo sąlygų;

c) įrodymais, kad laikytasi priimančiosios šalies mokesčių teisės aktų;

d) informacija, susijusia su būsimaisiais perkėlimais.

8. Pagal 7 dalyje nurodytą supaprastintą tvarką:

a) iš prašymą teikiančio asmens nereikalaujama pateikti 5 straipsnyje nurodytų dokumentų, jei jie jau buvo pateikti anksčiau ir vis dar galioja;

b) taikoma pagreitinta priėmimo tvarka, pagal kurią bendrovės viduje perkeliamų asmenų leidimai išduodami per trumpesnį laiką, nei nustatyta 12 straipsnio 1 dalyje;

arba

c) nustatomi konkretūs vizų režimo palengvinimai.

9. Įmonių grupė, gavusi pripažinimą pagal 7 dalį, praneša atitinkamai institucijai apie visus pokyčius, kurie gali daryti poveikį pripažinimo sąlygoms.

10. Valstybės narės nustato atitinkamas nuobaudas, įskaitant pripažinimo atšaukimą, jeigu nepateikiama 7 dalyje nustatytų įrodymų arba informacijos.

11 straipsnis
Bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimas

1. Bendrovių viduje perkeliamiems asmenims, atitinkantiems 5 straipsnyje nustatytus priėmimo kriterijus ir dėl kurių kompetentingos institucijos priėmė teigiamą sprendimą, išduodamas bendrovių viduje perkeliamo asmens leidimas.

2. Bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimas galioja mažiausiai vienerius metus arba paskyrimo laikotarpiu, kai perkeliama į susijusios valstybės narės teritoriją (pasirenkamas trumpesnis laikotarpis), ir gali būti pratęstas iki ilgiausiai trejų metų vadovų ir specialistų atveju ir iki vienerių metų aukštąjį išsilavinimą turinčių stažuotojų atveju.

3. Valstybės narės kompetentinga institucija išduoda bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimą naudodama Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1030/2002[14] nustatytą vienodą formą. Pagal to reglamento priedo a punkto 7.5–9 papunkčiuose valstybės narės leidime gyventi nurodo informaciją, susijusią su leidimu dirbti pagal 13 straipsnyje nustatytas sąlygas.

4. Po antrašte „leidimo rūšis“ valstybės narės įrašo „bendrovės viduje perkeliamas asmuo“ ir susijusios įmonių grupės pavadinimą. Valstybės narės išduoda bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimo turėtojui papildomą dokumentą, į kurį įtrauktas sąrašas subjektų, kuriems leidžiama priimti trečiosios šalies pilietį, ir jį peržiūri, jeigu sąrašas keičiamas.

5. Valstybės narės neišduoda jokių papildomų leidimų, ypač bet kokios rūšies darbo leidimų.

12 straipsnis
Procedūrinės garantijos

1. Susijusios valstybės narės kompetentingos institucijos priima sprendimą dėl prašymo priimti į valstybę narę kaip bendrovės viduje perkeliamą asmenį arba dėl 11 straipsnio 4 dalyje nurodyto papildomo dokumento peržiūros ir raštu praneša prašymą pateikusiam asmeniui, laikydamosi pranešimo tvarkos, nustatytos susijusios valstybės narės nacionalinėje teisėje, per 30 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo. Išskirtiniais atvejais dėl sudėtingų prašymų, įskaitant prašymus, susijusius su kelių valstybių narių priimančiaisiais subjektais, galutinis terminas gali būti pratęstas daugiausiai dar 60 dienų.

2. Jei prašymą pagrindžiančios pateiktos informacijos nepakanka, kompetentingos institucijos per pagrįstą laikotarpį praneša prašymą pateikusiam asmeniui, kokia papildoma informacija reikalinga, ir nustato pagrįstą galutinį terminą tokiai informacijai pateikti.

3. Prašymą pateikusiam asmeniui raštu pranešama apie bet kurį sprendimą netenkinti paraiškos arba sprendimą neatnaujinti bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimo arba jį panaikinti, ir tokį sprendimą galima apskųsti atitinkamoje valstybėje pagal jos nacionalinę teisę. Pranešime nurodomi sprendimo motyvai, galimos teisių gynimo priemonės bei terminas, per kurį galima imtis veiksmų.

[14] OL L 157, 2002 6 15, p. 1.

IV SKYRIUS
TEISĖS

13 straipsnis
Teisės, suteiktos pagal bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimą

Bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimo galiojimo laikotarpiu jo turėtojas turi bent jau šias teises:

1. teisę atvykti į leidimą išdavusios valstybės narės teritoriją ir joje būti;

2. teisę laisvai patekti į leidimą išdavusios valstybės narės teritoriją, laikantis nacionalinės teisės aktuose nustatytų apribojimų;

3. teisę pagal 16 straipsnį vykdyti konkrečią darbinę veiklą, leidžiamą leidimu pagal nacionalinę teisę, bet kuriame kitame subjekte, priklausančiame papildomame dokumente, nustatytame 11 straipsnio 4 dalyje, įvardytų įmonių grupei;

4. teisę vykdyti užduotį įmonių grupei priklausančių subjektų, įvardytų 11 straipsnio 4 dalyje numatytą papildomą dokumentą, klientų įmonėse, su sąlyga, kad išlaikomas darbo santykis su trečiojoje šalyje įsisteigusia įmone.

14 straipsnis
Teisės

Neatsižvelgiant į darbo santykiams taikytiną teisę, bendrovių viduje perkeliami asmenys turi teisę į:

1. Panašiomis aplinkybėmis komandiruojamiems darbuotojams sudaromas sąlygas, kaip nustatyta įstatymuose, kituose teisės aktuose ir (arba) visuotinai taikomuose kolektyviniuose susitarimuose valstybėje narėje, kurioje jie priimami pagal šią direktyvą.

   Jei nėra sistemos, pagal kurią kolektyviniai susitarimai gali būti skelbiami visuotinai taikomi, valstybės narės, jeigu taip nusprendžia, gali vadovautis kolektyviniais susitarimais, kurie paprastai taikomi visoms panašioms atitinkamos profesinės ir pramonės šakos įmonėms geografinėje vietovėje, ir (arba) kolektyviniais susitarimais, kuriuos nacionaliniu lygmeniu yra sudarę daugiausia atstovų turinčios darbdavių ir darbuotojų organizacijos ir kurie taikomi visoje šalies teritorijoje.

2. Vienodos sąlygos, palyginti su priimančiosios valstybės narės piliečiais, susijusios su:

   a) asociacijų laisve ir laisve jungtis į sąjungas bei stoti į darbuotojams ar darbdaviams atstovaujančias organizacijas ar į bet kurias kitas organizacijas, kurios nariai yra konkrečios profesijos atstovai, įskaitant teisę naudotis visomis tokių organizacijų teikiamomis privilegijomis, nepažeidžiant nacionalinių nuostatų dėl viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo;

b) diplomų, pažymėjimų ir kitų profesinės kvalifikacijos dokumentų pripažinimu pagal atitinkamą nacionalinę tvarką;

c) nepažeidžiant galiojančių dvišalių susitarimų, nacionalinės teisės aktų, susijusių su socialinės apsaugos sritimis, apibrėžtomis Reglamento (EB) Nr. 883/04 3 straipsnyje. Judumo tarp valstybių narių atveju ir nepažeidžiant galiojančių dvišalių susitarimų atitinkamai taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 859/2003[15];

d) nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 859/2003 ir galiojančių dvišalių susitarimų, įstatymu nustatytos pensijos, grindžiamos darbuotojo ankstesne darbo patirtimi, mokėjimu darbuotojui persikėlus į trečiąją šalį;

e) galimybės naudotis prekėmis ir paslaugomis, ir visuomenei prieinamų prekių bei paslaugų pasiūla, išskyrus socialinį būstą ir įdarbinimo tarnybų teikiamas konsultavimo paslaugas.

2 dalyje nustatyta teisė į vienodas sąlygas neturi įtakos valstybės narės teisei panaikinti leidimą arba atsisakyti jį atnaujinti pagal 7 straipsnį.

15 straipsnis
Šeimos nariai

1. Taikomos Tarybos direktyvos 2003/86/EB nuostatos, atsižvelgiant į šiame straipsnyje numatytas išimtis.

2. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 3 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio, šeimos susijungimui pirmojoje valstybėje narėje netaikomas reikalavimas, kad leidimo, išduoto pagal šią direktyvą, turėtojas turėtų pagrįstas perspektyvas gauti teisę nuolat gyventi arba būtų išbuvęs šalyje tam tikrą minimalų laikotarpį.

3. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 4 straipsnio 1 dalies paskutinės pastraipos ir 7 straipsnio 2 dalies, jose nurodytos integracijos priemonės gali būti pirmosios valstybės narės taikomos tik tada, kai atitinkamiems asmenims jau yra leistas šeimos susijungimas.

4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 5 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos, jei įvykdytos šeimos susijungimui taikomos sąlygos, leidimus gyventi šeimos nariams suteikia pirmoji valstybė narė ne vėliau kaip per du mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos.

5. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 13 straipsnio 2 ir 3 dalių, šeimos narių leidimų gyventi pirmojoje valstybėje narėje galiojimo laikotarpis yra toks pat, kaip ir bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimo, jei tai įmanoma atsižvelgiant į jų kelionės dokumentų galiojimo laiką.

[15] OL L 124, 2003 5 20, p. 1.

V SKYRIUS
MOBILUMAS TARP VALSTYBIŲ NARIŲ

16 straipsnis
Mobilumas tarp valstybių narių

1. Trečiųjų šalių piliečiams, kuriems pirmojoje valstybėje narėje išduotas bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimas, kurie atitinka 5 straipsnyje nustatytus kriterijus ir teikia prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliamo asmens leidimą kitoje valstybėje narėje, leidžiama dirbti kitame toje valstybėje narėje įsisteigusiame subjekte, kuris priklauso tai pačiai įmonių grupei, ir priimančiojo subjekto klientų įmonėse, jeigu įvykdomos 13 straipsnio 4 dalies sąlygos, remiantis pirmosios valstybės narės išduotu leidimu gyventi ir papildomu dokumentu, nustatytu 11 straipsnio 4 dalyje, su sąlyga, kad:

   a) perkėlimo į kitą (-as) valstybę (-es) narę (-es) trukmė neviršija dvylikos mėnesių;

   b) prieš perkėlimą į kitą valstybę narę prašymą teikiantis asmuo pateikė tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai 5 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse įvardytus dokumentus, susijusius su perkėlimu į tą valstybę narę, o pirmajai valstybei narei – įrodymus dėl pateiktų dokumentų.

2. Jeigu asmuo perkeliamas į kitą valstybę narę ilgesniam nei dvylikos mėnesių laikotarpiui, kita valstybė narė gali reikalauti pateikti naują prašymą išduoti leidimą gyventi kaip bendrovės viduje perkeliamam asmeniui toje valstybėje narėje.

   Jei atitinkamuose teisės aktuose numatytas reikalavimas gauti vizą ar leidimą gyventi, kad būtų galima pasinaudoti judumo teise, tokia viza ar leidimas išduodamas laiku, per tokį laikotarpį, kuris nesudaro kliūčių vykdyti užduotį ir kurio pakanka kompetentingoms institucijoms prašymams tvarkyti.

   Valstybės narės nereikalauja, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo išvyktų iš jų teritorijos tam, kad pateiktų prašymą išduoti vizą ar leidimą gyventi.

3. Perkėlimo į Europos Sąjungą ilgiausia trukmė neviršija trejų metų vadovams ir specialistams ir vienerių metų aukštąjį išsilavinimą turintiems stažuotojams.

VI SKYRIUS
Baigiamosios nuostatos

17 straipsnis
Statistiniai duomenys

1. Valstybės narės Komisijai perduoda tokius statistinius duomenis: pirmą kartą trečiųjų šalių piliečiams išduotų arba atnaujintų leidimų gyventi skaičių ir, kiek įmanoma, panaikintų leidimų gyventi, išduotų trečiųjų šalių piliečiams perkėlimo bendrovių

viduje tikslais, skaičių pagal pilietybę, amžių ir lytį, perkeliamo asmens pareigas (vadovas, specialistas ir aukštąjį išsilavinimą turintis stažuotojas), leidimo galiojimo trukmę ir ekonomikos sektorių.

2. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys perduodami pagal Reglamentą (EB) Nr. 862/2007[16].

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys renkami ataskaitiniu vienerių kalendorinių metų laikotarpiu ir pateikiami Komisijai per šešis mėnesius nuo ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra [...].

18 straipsnis
Ataskaitos

Vėliausiai [praėjus trejiems metams po šios direktyvos perkėlimo dienos], o vėliau kas trejus metus, Komisija teikia šios direktyvos taikymo valstybėse narėse ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai ir siūlo būtinus pakeitimus.

19 straipsnis
Ryšių palaikymo tarnybos

1. Valstybės narės paskiria ryšių palaikymo tarnybas, kurios atsakingos už informacijos, būtinos 16 straipsniui įgyvendinti, priėmimą ir perdavimą.

2. Valstybės narės užtikrina tinkamą bendradarbiavimą, susijusį su keitimusi šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija ir dokumentais.

20 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais, įsigaliojusiais ne vėliau kaip per [dvejus metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo], įgyvendinama ši direktyva. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

   Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

21 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja [...] dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

---

[16] OL L 199, 2007 7 31, p. 23.

22 straipsnis
Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo.

Priimta Briuselyje, [...]

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*